

College van Beroep voor de Examens

Maastricht, 5 maart 2026

Zaaknummer 2025.483

UITSpraak van het College van Beroep voor de Examens inzake het beroep van student [REDACTED] woonachtig te [REDACTED] ([REDACTED] hierna te noemen appellante, tegen het besluit van 11 december 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: FdR) van de Universiteit Maastricht, hierna te noemen verweerder, inhoudende de oplegging van een sanctie voor fraude.

TEN AANZIEN VAN DE PROCEDURE EN DE FEITEN

1. Bij e-mailbericht van 11 december 2025, via het Complaints Service Point (hierna: CSP) ingekomen bij het CBE op 15 december 2025, tekent appellante beroep aan tegen het besluit van verweerder, welk besluit betrekking heeft op de oplegging van een sanctie voor fraude (hierna: bestreden besluit). Dit besluit dateert van 11 december 2025.
2. Bij e-mailbericht van 15 december 2025 bevestigt het CBE de ontvangst van het beroep aan appellante.
3. Bij e-mailbericht van 15 december 2025 zendt het CBE het beroep van appellante door naar verweerder voor schikking en verweer. In dit bericht verzoekt het CBE verweerder om het CBE uiterlijk 12 januari 2026 te informeren over de minnelijke schikking. Mocht er niet worden gekomen tot een minnelijke schikking merkt het CBE daarin reeds op dat onderhavig beroep behandeld zal worden in de zitting van het CBE op 9 februari 2026 en dat dientengevolge uiterlijk op 26 januari 2026 het verweerschrift door verweerder moet zijn ingediend bij het CBE.
4. Bij e-mailbericht van 19 januari 2026 informeert verweerder het CBE dat er niet is gekomen tot een minnelijke schikking.
5. Bij e-mailbericht van 2 februari 2026 wordt door verweerder het verweerschrift verstrekt aan het CBE.
6. Bij e-mailbericht van 2 februari 2026 wordt door verweerder het verweerschrift verstrekt aan appellante.
7. Het beroep is behandeld ter zitting van het CBE op 9 februari 2026, waarbij appellante is verschenen. Namens verweerder is verschenen [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED]

STANDPUNTEN PARTIJEN

8. Appellante stelt in het beroepschrift dat de vermeende fraude onvoldoende is aangetoond. Volgens appellante dient verweerder buiten redelijke twijfel vast te stellen dat er sprake is van fraude (ABRvS 23 april 2025, ECLI:NL:RVS:2025:1831). Volgens appellante wijzen incorrecte verwijzingen naar bronnen niet op het gebruik van kunstmatige intelligentie, zoals door verweerder beweerd, en zijn dergelijk verwijfsfouten niet opgenomen in artikel 12 van de Richtlijnen en Aanwijzingen van de Bacheloropleiding European Law School 2025-2026 (hierna: RR), waarin

fraude wordt toegelicht. Het verkeerde citeren van paginanummers en titels volstaat niet om buiten redelijke twijfel te kunnen vaststellen of er inderdaad fraude heeft plaatsgevonden. Daarnaast stelt appellante dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de tekortkomingen in de bronvermelding geen gevolg kunnen zijn van de dyslexie die bij appellante is gediagnostiseerd. Om deze redenen verzoekt appellante het CBE het bestreden besluit te heroverwegen.

9. Verweerder stelt in het verweerschrift dat van de vier bronnen die door appellante zijn gebruikt er drie niet bestaan zoals deze zijn geciteerd door appellante. De eerste incorrecte bronverwijzing betreft een verwijzing waarvan de titel van de bron stamt uit een ander jaar, tijdschrift en publicatienummer dan door appellante geciteerd. Een bron met exact hetzelfde jaar, tijdschrift en publicatienummer bestaat echter wel onder een andere titel. De tweede incorrecte bronverwijzing betreft een verwijzing waarvan de titel van de bron stamt uit een ander jaar, publicatienummer en paginanummer dan door appellante geciteerd. De geciteerde titel is tevens incompleet. De derde incorrecte bronverwijzing betreft een verwijzing waarvan zowel het jaartal, het tijdschrift als de paginanummering niet klopt. Volgens verweerder heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en de examiner, waarbij appellante de bronnen niet heeft kunnen laten zien zoals op de wijze door haar geciteerd. Dat het incorrect citeren het gevolg zou zijn van de bij appellante vastgestelde dyslexie vindt verweerder ongeloofwaardig. Verweerder erkent dat dyslexie kan leiden tot het verwisselen van woorden en cijfers, maar stelt dat hetgeen geconstateerd bij appellante, rekening houdende met de diagnose dyslexie, buiten de dimensie van een menselijke fout valt. De gebruikte bronnen bestaan niet volgens verweerder en de citeerwijze duidt volgens verweerder op het gebruik van kunstmatige intelligentie. Gelet op het voorgaande stelt verweerder dan ook dat er sprake is van fraude in de zin van artikel 12 RR. Verweerder betoogt dat verzwarend is dat het in het onderhavige geval een opdracht betrof waarbij juist het correct omgaan met en het waarderen van bronnen aan de orde was. Volgens verweerder hebben de opgelegde sancties geen gevolgen voor de toelating tot enig ander vak. Gelet op het voorgaande vindt verweerder het opleggen van de standaardsanctie bij het gebruik van kunstmatige intelligentie, te weten de ongeldigverklaring van alle deelttoetsen voor het vak SLC2002, uitsluiting van de herkansingsmogelijkheid voor het vak SLC2002 en een aantekening in het studentendossier, evenredig.
10. Naar aanleiding van bovenstaande, verzoekt verweerder om ongegrondverklaring van het beroep.

VERSLAG TER ZITTING D.D. 9 FEBRUARI 2026

11. De standpunten van partijen worden herhaald. Appellant benadrukt dat onvoldoende buiten redelijke twijfel vaststaat dat er is gefraudeerd, zij voegt toe dat de bewijslast hierin bij verweerder ligt.
12. Verweerder benadrukt dat er dusdanige tekortkomingen in de citeerwijze zitten dat deze geen menselijke fout kunnen betreffen, volgens verweerder is de fraude dan ook buiten redelijke twijfel vast komen te staan.
13. Het CBE vraagt hoeveel studiepunten het vak SLC2002 betreft en wat de consequenties zijn voor appellante. Appellante stelt dat zij het vak volgend jaar opnieuw moet volgen en daardoor niet in het buitenland kan gaan studeren. Volgens verweerder betreft het vak SLC2002 vier studiepunten. Na navraag van het CBE bevestigt appellante dat er inderdaad fouten zitten in de bronvermelding, maar dit geen fraude zou betreffen.

BEOORDELING

14. Ter toetsing ligt voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het CBE overweegt daartoe, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting als volgt.
15. Alvorens over te gaan tot voornoemde toetsing, stelt het CBE vast dat het bestreden besluit is genomen op 11 december 2025, te weten: de oplegging van een sanctie voor fraude. Het beroepschrift is derhalve tijdig ingediend.

Voorts constateert het CBE dat voldoende belang aanwezig is voor het behandelen van het voorliggende beroep.

16. Uit artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW volgt dat de examencommissie – indien een student fraudeert – de betrokkene het recht kan ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste één jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen. Ingevolge het derde lid stelt de examencommissie regels vast over de uitvoering van de taken en bevoegdheden bedoeld in het tweede lid, en over de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
17. In artikel 30, eerste lid, van de Onderwijs- en Examenregeling van de Bachelor European Law School 2025-2026 (hierna: OER) is het fraudebegrip (vertaald) gedefinieerd als een gedraging of nalaten door een student waardoor het onmogelijk is diens kennis, begrip en vaardigheden geheel of gedeeltelijk te beoordelen. Artikel 30, zesde lid, van de OER bepaalt dat in de RR nadere regels zijn vastgelegd in dit kader.
18. Aan de opdracht(en) van artikel 7.12b, derde lid, van de WHW en artikel 30, zesde lid, van de OER, heeft de examencommissie uitvoering gegeven in de RR. In artikel 12 juncto artikel 15 van de RR worden voornoemd WHW-artikel en OER-artikel nader uitgewerkt.
19. In artikel 12, eerste lid, van de RR is de definitie van fraude uiteengezet. Fraude volgens deze definitie houdt (vertaald) in: indien een student verhindert dat zijn/haar/hun kennis, inzicht of vaardigheden op een betrouwbare manier worden getoetst.
20. Volgens recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft verweerder de taak om op objectieve en deskundige wijze vast te stellen of een student voldoet aan de voorwaarden die in de onderwijs- en examenregeling worden gesteld over kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a van de WHW. Het opleggen van sancties bij fraude heeft tot doel te bewerkstelligen dat een student daadwerkelijk die kennis en vaardigheden opdoet en dat de student voldoet aan de specifieke gedragsnormen die hij of zij geacht wordt als professional te ontwikkelen binnen het curriculum van de opleiding. De gestelde regels hebben naar hun aard een vormend en opvoedend karakter en de sancties op overtredingen van die regels hebben daarmee ook een pedagogisch en disciplinair karakter en zijn zodoende herstellend van aard (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 10).
21. De Afdeling wijst er op dat, gelet op het uniform overtredersbegrip, ook voor herstelsancties geldt dat buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd (ECLI:NL:RVS:2023:2067, r.o. 7.3) (ECLI:NL:RVS:2025:1831, r.o. 11.3).
22. Het CBE ziet zich voor de vraag gesteld of de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie kunnen dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellante heeft

gefraudeerd. Die vraag beantwoordt het CBE bevestigend. Het CBE stelt vast dat verweerder met hoge waarschijnlijkheid heeft aangetoond dat het ingediende werk door kunstmatige intelligentie is gegenereerd. Het ingediende werk bevat verwijzingen naar bronnen die niet bestaan, dan wel niet bestaan op de aangegeven vindplaatsen. Appellante was tijdens het gesprek met de examinator ook niet in staat deze bronnen te overleggen op een wijze waarop deze geciteerd zijn. Dat het de tekortkomingen in de bronvermelding het gevolg zijn van dyslexie, acht het CBE niet aannemelijk. De bronvermeldingen bevatten op een aantal cruciale punten tekortkomingen die niet het gevolg kunnen zijn van dyslexie, zo kloppen titels niet bij het tijdschrift waarin is gepubliceerd. Het CBE oordeelt dat verweerder buiten redelijke twijfel aan heeft kunnen tonen dat er sprake is van fraude. Op grond hiervan concludeert het CBE dat appellante heeft gehandeld in strijd met artikel 12, eerste lid, van de RR.

23. Ook hetgeen appellante anderszins heeft aangevoerd, brengt het CBE niet tot een ander oordeel.

Nu het CBE niet is gebleken van overige feiten of omstandigheden die kunnen leiden tot gegrondheid van het beroep, oordeelt zij als hieronder aangegeven.

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens beslist op grond van artikel 7.61 WHW als volgt.

Het college:

- I. verklaart het beroep van appellante ongegrond en
- II. zendt afschrift van deze uitspraak aan partijen.

Aldus besloten door het College van Beroep voor de Examens, bestaande uit:

- [redacted], voorzitter
- [redacted] en
- [redacted], leden

In aanwezigheid van [redacted], secretaris, in vergadering bijeen op datum.

Het College van Beroep
voor de Examens,

de secretaris,

[redacted]

de voorzitter,

[redacted]

Voor eensluidend afschrift,

[redacted]

c.c. - partijen

Tegen een beslissing van het College van Beroep voor de Examens kan door een betrokkene binnen 6 weken na verzending van deze beslissing beroep ingesteld worden bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Gelieve daarbij uw naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres te vermelden.

Het griffierecht van bedraagt 54 Euro.

Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken